

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
רב האי ב"ר שרירא גאון זצ"ל
הרה"ק רבי יחזקאל ב"ר יוסף פאנעט זצ"ל

משנה י"א

רבינו עובדיה מברטנורא

כל הראוי לטמא טמא מת - בצמר
ופשתים או בעור.
אף על פי שאינו מיטמא מדרס - כגון
בגד שלוש על שלוש, דאינו מיטמא
מדרס עד שיהא בו שלושה טפחים על
שלושה טפחים, ומיטמא במת. וכל שכן
שבל המיטמאים מדרס מיטמאין
בנגעים, ובלבד בלבנים שאינם צבועים.
קלע של ספינה וילון וכו' - כל הני
דחשיב, מיטמאים במת ואין מיטמאין
מדרס.
שביס - לשון השביסים והשהרונים
הכתוב בישעיה (ג' י"ח).
וגלגלון - אבנט שחוגרים בו.
טגוס - בגד עב מאוד והוא באדרת שער.
באריג ובמוכין - בגוף האדרת ובשערות
הבולטים ממנה. והלכה כרבי אליעזר בן
יעקב.
החמת והתורמל - כלים של עור,
וקושרים אותן ונכפל העור במקום
הקשר, ואין הנגע שבכפלי נראה אלא
אם כן מתפשט העור. ולהכי קתני נראין
כדרכן. כלומר שאין פושטו, אלא רואהו
כך כמות שהוא. חמת, נוד של עור.
תורמל, כמין כיס גדול של עור שהרועה
מניח חפציו בתוכו.
מתוכו לאחוריו - אם מתחילה נראה נגע
בתוכו והסגירו ובסוף שוב נראה נגע
באחוריו מבחוץ, חשיב פסיון.
ובתוספתא משמע, דדוקא בעורות
אמרינן הכי ולא בבגדים.

כל הראוי לטמא טמא מת כל בגד שעשוי מצמר, או פשתים, או עור, הראוי לקבל
טומאה ממת, או משאר טומאות, אף על פי שאינו ראוי לטמא מדרס לקבל טומאה
ע"י מדרס הזב - מטמא בנגעים יש מפרשים שמשנתנו באה ללמד שאע"פ שבנגעי בגדים
נאמר 'בגד ועור', וסתם בגדים ועורות מקבלים טומאת מדרס, לפי שעשויים לשכב ולשבת
עליהם, מכל מקום אפילו בגדים ועורות שאינם ראויים לטמא מדרס, כל שראויים לטמא ע"י
טומאת מת, או ע"י שאר טומאות, מיטמאים בנגעים, פגון קלע של ספינה היריעה
הפרושה על התורן בסירת מפרשים, ויילון מסך לפתח, ושביס של סבכה התכשיט של
הסבכה, המקיף אותה סביב המצח מאוזן לאוזן, ומטפחות של ספרים מטפחות
שעוטפים בהם ספרים, וגלגלון חגורה קלועה, ורצועות מנעל וסנדל שיש בהן
בגלגלון או ברצועות רחב פגרים לפי שאין נגע בפחות מכגריס מרובע - הרי אלו
מטמאין בנגעים אע"פ שאינם מיטמאים טומאת מדרס. סגוס מעיל עבה עשוי צמר,
והוא כאדרת שיער שנהראה בו נגע כגריס ירקרק או אדמדם - רבי אליעזר בן יעקב
אומר: עד שינהא באריג ובמוכין אינו טמא אלא אם כן נראה בגוף האריג ובשערות
הבולטות ממנו, וזה שכתוב בנגעי בגדים "בקרחתו או בגבחתו" (ויקרא יג, נה), 'שקרחתו' הוא
גוף האריג, שכשיתיישן הבגד וינשרו שערותיו הבולטות, יישאר גוף האריג שתחתיהן קרוח,
וגבחתו היינו גבהותו, כלומר השערות הגבוהות שבולטות על פני הבגד. החמת הנוד
והתורמל תרמיל/לקוט רועים שעשוי מעור - נראין כדרךן הכהן בודק אותם כמו שהם
קשורים, ואינו צריך להתיר את קשריהם וליישר את הקמטים שבהם לראות אם יש בהם נגע,
ופושה מתוכו לאחוריו, ומאחוריו לתוכו אם בתחילה נראה נגע בתוכו והסגירו,
ובסוף השבוע נראה נגע באחוריו מבחוץ, או להיפך, הרי זה חשוב פשיון וטמא, ובתוספתא
משמע שדוקא בעורות הדין כך, אבל לא בבגדים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י"ב

רבינו עובדיה מברטנורא

בגד המוסגר – שהיה בו נגע וצבעו, ואין
הנגע ניכר בו.
כולם טהורים – דאת הוודאי הוא מטמא,
ואינו מטמא את הספק.
ועשאו מוכין – קרעים קטנים פחותים
משלוש על שלוש, אלא שלא הובדלו
לגמרי.
כולן טמאין – דכיון שנוקק לטומאה אין
הספק מטהרו.
טמא ואסור בהנאתו – דהא שריפה בעי.

בְּגַד הַמּוֹסָגֵר שֶׁנִּתְעַרַב בְּאַחֲרִים ואין הנגע ניכר בו, כגון שצבעו - **כֵּלָן טְהוּרִים**
לפי שאין כאן אלא ספק טומאה, וכיוון שבגד מוסגר הוא, שעדיין לא הוחזק לטומאה, הרי
בכגון זה ספקו טהור **קִצְצו** אם חתך את הבגד המוסגר **וְעִשְׂאוּ מוֹכִין** ועשה ממנו קרעים
קטנים פחותים משלוש על שלוש אצבעות, אע"פ שלא הופרדו החתיכות אחת מהשניה לגמרי
- הבגד **טָהוּר, וּמְתָר בְּהִנְיָתוֹ** ומותר להנות ממנו, שהואיל ולא הוחזק הבגד לטומאה,
לפיכך כשקצצו ועשה ממנו מוכין יצא מכלל טומאה לגמרי. **וְהִמְחִלְט שֶׁנִּתְעַרַב**
בְּאַחֲרִים אבל בגד שהוחלט לטומאה ואח"כ התערבב עם בגדים אחרים - **כֵּלָם טְמֵאִין**
כל הבגדים בתערובת טמאים, שהואיל והוחזק הבגד לטומאה אין הספק מטהרו, **קִצְצו**
וְעִשְׂאוּ מוֹכִין - טְמֵא לפי שאין טומאה מוחלטת נפקעת ע"י חיתוך הבגד והשינוי שנעשה
בו, **וְאִסוּר בְּהִנְיָתוֹ** ואסור להנות מהבגד, שהרי טעון שריפה. בתורת כהנים דרשו את
הכתוב בנגעי בגדים (ויקרא יג, נא) 'צרעת ממארת' – תן בו מארה, שלא תיהנה ממנו. ואמנם
בגד מוסגר אסור בהנאה, אבל אם קצצו ועשאו מוכין, הואיל ובגד מוסגר אין דינו שריפה,
לפיכך מועילה בו הקריעה להתירו בהנאה.